

Tuin van bezinning. De dag dat we onze agenten herdenken die tijdens de dienst tragisch om het leven zijn gekomen. De dag waarop wij als nabestaanden ervaren dat Jeroen niet alleen is in zijn noodlottig einde. Jeroen voegt zich bij de groep familieleden die hun leven voor anderen gegeven hebben. We zijn in een tuin waar zijn naam en zijn leven opgeslagen zullen blijven. Zijn verhaal leeft voort, alsof hij nooit gestorven is die nacht. Achter alle namen in deze tuin schuilen verhalen die veel raakvlakken met elkaar hebben. Het zijn verdrietige verhalen, maar ook verhalen waarbij we trots kunnen zijn op wie zij waren als mens en als agent.

In nagedachtenis aan Jeroen heb ik een aantal gedichten geschreven en graag zou ik met het gedicht willen beginnen dat ik heb geschreven voor deze dag en deze plaats:

*In het leven kunnen ons vele dingen gebeuren
Dingen waar we trots op zijn, of dankbaar voor zijn
Maar ook dingen die we tot diep in onze kern betreuren
Als een gebroken vaas zullen we ons leven moeten lijmen
En kunnen we het weer herenigen tot een geheel, misschien
Maar de littekens van wat er die dag is gebeurd
Die blijf je voor altijd zien*

*Namen blijven leven, we dragen ze iedere dag met ons mee
Zijn verhaal is nu een van de velen, als een regendruppel omarmd door de zee
Ondanks de verstreken tijd zijn onze gedachten aan hen nooit versleten
Al deze agenten blijven onderdeel van 'hen die we nooit zullen vergeten'*

En zo staan we hier vandaag samen, met verhalen in onze gedachten, en met littekens op ons lichaam. Ontroostbaar, maar ook dankbaar. Dankbaar voor hoe zij zich hebben ingezet voor ons land. Dankbaar voor wat ze voor ons betekend hebben, zowel gedurende hun leven als erna.

Jeroen is geëindigd in het bijzijn van zijn droom. Als klein kind al moest en zou hij politieagent worden. Na jaren hard werken is het hem gelukt om van die droom ook de werkelijkheid te maken. Een troost is dat Jeroen nooit een agent wilde worden. Jeroen wás al die tijd al een agent. Alleen het uniform ontbrak nog.

Jeroen is voor mij een voorbeeld in hoe te leven: dingen altijd positief bekijken, met een glimlach je dromen najagen, en vooral: nooit opgeven, wat er ook gebeurt. Na zijn laatste dag schreef ik hier een aantal regels over:

'Probeer los te laten en door te gaan met je leven'

*Voor mij is dat een advies dat ik nooit aan iemand zou geven
Want van wie leren we de belangrijkste levenslessen, zowel groot als klein?
Van onze dierbaren die veel te vroeg gestorven zijn...*

Wat ons sinds het overlijden van Jeroen vooral duidelijk is geworden is dat ‘politie’ geen beroepsgroep is, maar een familie. En Jeroen was inmiddels een zeer gewaardeerd familielid. Iemand die het beste uit zichzelf wilde halen, maar het nog belangrijker vond om het beste uit anderen te halen. Vandaag krijgt hij hier zijn eigen plek, met de troostende gedachte: Jeroen is bij zijn tweede familie.

Een van de dingen die ik bewonderenswaardig vind is zijn oneindige positiviteit. En daarom zou ik positief willen eindigen met een gedicht:

*Het is bijzonder om terug te denken
Aan dingen die we hebben meegemaakt
Je hebt na al die tijd van mij
Een dankbare vriend gemaakt*